

Előfizetési díj:

Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petitsor egyszer
9 kr., többszöri hirtetésnél
7 kr., Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttér petitsora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmertetlen leveleket
csak ismert kezektől fo-
gadunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

Nagy Kanizsa 1884. október 10.

Zalamegye mint mindenkor, úgy az 1885. évben hazánk fővárosában rendezendő országos állatkiállításon is meg akarja mutatni, hogy ipara és állattenyésztése, melyre oly kiváló gondot fordított, az ország más megyéivel a versenyt kiállja. Hogy eme kiállításon érdekének megfelelőleg magát méltán képviselhesse, csak helyesleg, sőt örömmel vehetjük tudomásul, hogy a kiállítandó anyag megválasztása tárgyában már most megteszi a kellő lépéseket.

Immet van az, hogy méltóságos b. Putheányi Géza úr, mint a zalamegyei gazdasági egyesület lényévészti bizottságának elnöke, f. évi október 1-ső napjára Nagy-Kanizsára a gazdasági egyesület kiküldöttjeit egybe hívta, hogy velük tanácskozzék a kollektív kiállítás érdemében megteendő intézkedések tárgyában.

Habár ezen értekezleten csak négyen jelentek meg, mindazon által legyen szabad hinnünk, hogy nem csak az egyesület megválasztott küldöttjei, de mindazok, kik megyénk jól felfogott érdekét szívükön hordozzák, a kiállítandó anyag előállításában böles tanácsuk és utbaigazításuk által közre működni és a küldöttség fáradszó és nagy horderővel bíró munkáját megkönnyíteni fogják.

Az értekezlet Nagy-Kanizsán, a városház egyik hivatalos helyiségében tartatott meg, hol mindenek előtt megállapított, hogy hat darab nehéz ígás ló, továbbá hat darab könnyű háts és hámos lónak kiállításával lehetőleg a földművelő osztály birtokában levőkkel fog a kiállításon képviselve lenni.

E bizottsági határozattal kapcsolatban fel lett vetve ama, figyelmen kívül épen nem hagyható kérdés, hogy minő alaptól lesz a kiállítással felmerülő költség fedezve?

„Zalamegye“ tárcája.

A „jelölt.“

— Tárcsa. —

Irta: Dr. Jenvay Géza.

Rekettye Muki szörnyen bele unt a falusi életbe. Mert hát szó a mi szó, nem is szokott ő az ilyen „rusticus“ existenciához. Teljes világ-életben — azaz mióta csak kikerült a lakatdombi rector úr kezei alól — mindig városi ember volt. Pesten járt az iskolába, ott végezte el mind a „tizenkét klasszt“, ott gavalléroskodott, jurátuskodott s ez utóbbi minőségben oly annyira beleszeretett a nagyvárosi életbe, hogy a lakatdombi „possessió“-ban azután soha, egy pillanatra sem tudta magát jól érezni.

Ki is eszelte a módját, hogy mikép lehetne az ősi curia kapufélfájának amugy könnyű szerrel bucsut mondani, csak hogy a Zinzenkopf Náthán olyan potom árendát ígért az „urodalomért“, hogy a nagyságos úr haragos jókedvében majd az ablakon lóditotta ki ő kelmét.

Igy azután persze maradt minden a régiben s Muki talán még ma is otthon szántana, vetne, turná a föllet, ha terveinek zátonyra jutott sajkáját véletlenül egész más irányba nem terelték volna a képviselő választási mozgalmak, ez az átkos „követválasztás“, mely már oly sok „kiesiséget“ emelt a magasba s oly sok „nagyságnak“ lón a megrontója.

De minek is szaporítsam a szót! — Muki a lakatdombi választói kerület képviselő jelöltjének kiáltott ki és ő? — nagyon természetes — elfogadta e „meg-tiszteltetést.“

Elainte ugyan, — mikor szárnyra kelt a kőza hír, hogy a lakatdombiak az ő becses személvét szemelték ki a képük viselésére — maga is vakarta egy kiesit a fejét, hogy hát voltaképpen, hogyan is tud majd megfelelni ennek a nagy hivatalnak, hanem azután, mikor a főtisztelendő plébanos úr — ki az efféle dolgokban már járatosabb ember volt — tele beszélt a

Miután e tárgyban az elnöklő báró úr oda nyilatkozott, hogy minden lehető el fog követni arra nézve, hogy a kiállítandó lovak után a kiállítókat semmi, vagy csak alig megemlíthető költség terhelje; ily feltétel mellett a bizottság azon reményének adott kifejezést, hogy kisebb birtokosaink hajlandók lesznek lovaikkal a kiállításon részt venni és biztosra vehető, hogy különösen a muraközi nehéz ígás lovak kiállítása fényes eredményt fog elérni.

Midőn azért a megyei gazdasági egyesület figyelmét a kiállítás érdemében felhívjuk: ugyanakkor legyen szabad amaz erős reményünknek is kifejezést adnunk, hogy a magas kormány a megyei gazdasági egyesületeket ez irányú nemes céljaik kivételében hathatós anyagi támogatásban fogja részesíteni; mert csakis e két hatalmas tényezőnek egyöntetű működésétől lehet remélni, hogy az egyébként úgy is sok oldalról igénybe vett, súlyos gondokkal küzdő gazdaközönségünk a kiállítással járó költségektől megkímélve, számbavehetőleg és nemes tenyészanyagának arányához képest fogja magát az országos kiállításon képviselni, a hol is a kiállítást kétségkívül tömegesen látogató külföldiek biztos és alapos tájékozást szerevén az egyes megyék tenyészanyagáról, bevásárlásaikat a jövőben minden bizonnyal a kiállításon szerzett tapasztalataik alapján fogják eszközölni.

A magas kormány részéről ez anyagi támogatás annyival is inkább szükséges, mert annak szükségelt megvonása következtében gazdaközönségünk vissza fog húzódni a kiállítástól, s akkor valóban kétségessé válik, hogy nem vész-e kárba a lényévészti terén felmutatott eredmény évenkénti megjutalmazása, úgy a kellő buzdítás céljából kiosztott aranyok? Igaz, hogy ellenvetésül felhozhatnók, hogy a kitiüntetés és jutalmazás célja gazdaközönségünket jobban és jobban nemesebb és céljainak inkább megfelelő te-

nyészanyag beszerzésére buzdítani, de azt hisz-szük, e mellett nem kisebb cél a sors szeszélyeinek annyira kitett gazdaközönség részére biztos jövődelmi forrást szerevni.

Már pedig ha kitiünő tenyészanyagunkkal az érdekelt közegeket nem ismertethetjük meg, mivel nem adunk erre módot anyagi segélyezés által gazdaközönségünknek: úgy mikép remélhetjük, hogy a legkedvezőbb alkalom elszalasztása által bennünket, ismeretleneket fel fognak keresni?

Bárha óhajunk teljesülne, hogy gazdaközönségünk — felfogva saját érdekét — oda törekednék, mikép az 1885. évi október 5-től 10-ig Budapesten tartandó országos lókiállításon megyénk, az öt diéső emlékü multjánál fogva méltán megérdemlő módon lenne képviselve és a kiállítandó anyagával a közfigyelmet magára vonná. Ez lenne az ez érdemben önzetlenül működő bizottságnak búzgó fáradozásáért a leg-szebb jutalma.

Kovács János.

Emlékirat

a balatoni halászat érdekében.

Minden országban a lakosság számának növekedésével arányban állanak a közigazgatás emelését célzó törekvések. — Az az óriási haladás, mely az ősan-nyak termelésével foglalkozó iparág minden ágában ész-
lehető, természetes következménye az élőálló szükségnek.

A legújabb kort jellemző gyakorlati irány nem csak abban nyilvánul, hogy a természeti erőket iparkodik az ember hasznára fordítani, hanem hogy a természettudományok alkalmazásával képes a hasznos anyagoknak, főleg tápanyagoknak produkcióját eddig nem ismert mérvben fejleszteni. — A mezőgazdaság minden ága, kiváltképp pedig az állattenyésztés igazolja ezen állításunkat; annyival inkább feltűnik az a közöny, mely a mezőgazdaság egyik kiegészítő része: a halászat iránt mutatkozik, noha ez is oly anyagok termelésével foglalkozik, a melyek általánosan kedvelt izletes és egészséges, kellő módon üzve, rendkívül olcsó táplálékot nyújtanak, sok ezer embernek adva e mellett munkát

hogy az eddig rendíthetetlen választók drága voksai komoly veszélyben forognak.

No de azért Muki sem ijedt ám meg az árnyékától s a mit nem győzött észszel, győzte pénzzel s mikor a harmadik tizezer torintos váltót is aláírta a Zinzenkopf Náthának, akkor már olyan népszerűsége volt a kerületben, hogy a grófnak okvetlen bukni kellett, habár még egyszer anyi „feles kukoricát“ ígért volna is a lakatdombiaknak.

Meg is bukott esufosan! Több mint ezerszáz szó-többséggel diadalmaskodott felte a nagyságos uraság s a nagy nap emlékére — azon melegiben — olyan dárídót csapott, a melyet még keveset látott a Rekettyeék ősi fészke. — Ott volt minden személy válogatás nélkül az egész falu apraja nagyja. Évett-ivott mindenki, a mennyi csak befért. Folyt a bor, mint a Duna. Huzta a cigány egész éjjel s Muki, nagyobb decorum kedvéért a klarinétosnak — ki tele tudóval fujta honatjai fileibe a Kossuth-nótát — úgy reggel felé, széles jókedvében, egymás után három százast mázolt a potfájához.

Csak hogy ez a nagy heje huja korán volt egy kiesit. A lakatdombiak nagyon is előre ittak a medve bőrére, mert hát a méltóságos gróf kisütötte, hogy a Rekettye-kortések „etettek-itattak“, drága pénzen veték a voksokat s a tekintetes verificáló bizottság elég szivtelen volt: megsemmisítette az egész választást.

Mukinak tehát elől kellett kezdeni mindent s nem is lehetett rá panasza senkinek. — A pártszellem erősítésére pazar kézzel hozta meg ismételt az áldozatot. Lótott futott, kapacitált, tele marokkal szórta a pénzt s az eredmény az lón, hogy a lakatdombiak megvilasztották a grófot.

Ebben aztán meg is nyugodott mindenki; mert hát a sok még a jóból is sok. — Lassan-lassan elnémult az egetverő éljenek, a „kedves polgártársak“ behuzták a házfedelek a lobogókat s mire a bevert fejek is forradásnak indultak, már alig volt valaki, ki a választások átött izgalmaira gondolt volna.

Csak egyetlen egy ember: a Zinzenkopf Náthán nem tudta oly könnyen feledni ezeket a hazafiai gondokkal teljes nagy napokat s mikor a három hónap lejárt, szépen zsebre vágta a váltókat s illő tisztelettel

fejét, kezdte megérteni, hogy a mai világban — azaz pardon! ez előtt három évvel történt ez az eset — az ember ha már épen semmi okosat nem tud cselekedni, avagy épen semmi sem tud lenni, legokosabban teszi, ha fellép — képviselőnek!

S a lakatdombi uraság is ezt cselekedte. Fellépett és csapott olyan programbeszédet, a melyt még soha nem hallottak a lakatdombiak. — Milyen szépen, milyen szívrhatóan beszélt a néphez; mondókája elején úgy szóllította meg őket, hogy: „imádott választók!“ No már így, — a mint a rector ur is mondja — mióta csak divatba jött az alkotmányos voksolás, még eddig egyetlen egy jelölt sem „szavallott“ hozzájuk.

Azután milyen csupa tudomány volt az az egész beszéd! Volt abban deficit, convertatio, pragmatica sanctio, corruptio, executio, szóval minden, minden mivel csak hatni lehet a választói keblekre. Hát ha még elgondolja az ember, hogy milyen szépen tudta szidni, gyaláznai az „átkos közönséget“, a kormányt, meg a Tisza Kálmánt. Merő élvezet, egész gyönyörűség volt hallgatni! Hanem iszen kapott is ám olyan élieneket, hogy csak úgy remegett bele a levegő. Mikor azután — úgy a beszédje vége felé — kitalálta azt is, hogy hát voltaképpen és tulajdonképpen nem kell nekünk se százlék, se adó, se adóinspector! no akkor már tető-pontjára hágott a lelkesedés, a nép vállaira kapta a nagyságos urat s vitte egész hazáig.

Szóval Muki program-beszédje valóságos Demosthenesi szóvoklat volt. Minden betűje mélyen vésődött a választói szivekbe, oly annyira, hogy maga is szentül kezdte himni, hogy ő mégis csak rendkívüli okos ember s még inkább hitte, sőt mi több: egész biztosra fogta, hogy megválasztása egyhangulag fog történni.

Hanem ebbe már beleszólt a lakatdombi gróf is, a ki nem lévén teljesen egy nézetben Mukinak adópusztító politikájával — szintén kitiütötte a zászlót, csak hogy ez a zászló a — kormánypárt zászlója volt s olyan sajtóságos vonzerővel bírt, hogy alig pár nap alatt, legalább is felét elhódította azoknak az „imádott“ választóknak, kik még csak nem rég a Rekettye uraságnak éljenek. Rémhírek kezdtek szállingózni a járásban, hogy a gróf kortesei faluról-falura járnak s

és keresetet. — Oly tulajdonok és előnyök ezek, a melyek nagyon is számba veendőek akkor, midőn a hús ára eddig soha nem ismert magasságot ért el; egy szóval, a halászat gyakorlati jelentősége nyilvánvaló, bele-
vág az minden nép nemzetgazdaságába.

Ugyanazért mondhatni, nincs ország, nincs birodalom, melyben manapság a halászat emelését célzó törekvésekkel lépten-nyomon ne találkozunk! — Ezen tényt konstatálva, egy következtetésre jutunk, melyet a statisztika is igazol, nevezetesen, hogy az édes vizek halállománya mindenütt megfogyott. Tapasztalták ezt egyiránt az ó és újvilág minden egyes államában és tapasztaljuk mi is országunkban.

Vizeink halbősége közmondásos volt egykoron. — Hogy példákra is hivatkozzunk, idézzük Dr. Ortway Tivadarnak a magy. tud. akadémia által 1882-ben kiadott „Magyarország régi vízrajza a XIII. században” című munkájának egy ide vonatkozó tételét, a mely szerint régi okiratok alapján bizonyítja, hogy nálunk a halászat belterjes művelése nemzetgazdaságtani elveken alapuló volt, mert nemcsak halászatunk, hanem haltenyésztésünk is volt, miők a természetes halásznépeknek nincs. Az Árpád-korszakra nézve, a diplomatikailag ismert állóvizek számát egészben 1050 teszi, a melyeknek kétharmadát halastónak tartja a hivatkozott munka.

De érdemes felemlíteni, a mit 1847-ben halászatunkról Heckel irt.*) „Magyarországnak, s itt különösen a Tiszának halbősége — mondja ő — közmondás-képen ismeretes. Mily roppant mennyiséget nyújt csak egyszeri felvonása a hálónak a jég alól a pompás Balatonban! Mily nagyságra nő ott az érdemelt híru fogás! S ha végre azon nem is képzelt mennyiségű halat figyelembe vesszük, melyet csupán a főhercegi bélyei jószágból kaphatni, hol saját gazdag tapasztalata nyomán alkotott igen célszerű készülettel egy vonásra 500, sőt 1000 mázsa halat értékesítenek: láthatjuk, hogy Oroszországon kívül más ország Európában nem képes hasonló édesvízi halgazdag ságot fölmutatni, s bátran mondhatni, hogy a halászat Magyarországon nemzetgazdaságának egyik részét képezi.”

Mindez másként áll jelenleg. A honnan egykoron nemzetünk sok ezer ezer mázsa tápanyagot nyert, most alig kerül néhány mázsa piacra.

Sorsát nem kerülhette el a magyar tengernek nevezett híres Balaton sem. Halállománya pusztulóban van. Ezt mondja minden halász, minden birtokos, ki e kies vidéknek hosszabb idő óta lakója.

E szomorú tényt legjobban igazolják amaz adatok, melyeket a cs. kir. szab. déli vaspálya-társulat szolgáltatott a földművelési miniszteriumnak azon alkalmából, hogy a balatoni halászok panaszaí folytán célba vett intézkedéseket megelőzőleg, a miniszterium hitelesen óhajtván ismerni a esükkenés mérvét, a többek között a déli vasúttársulat igazgatóságát is felhívta annak kimutatására, hogy az utóbbi tíz év alatt mily mennyiségű hal adatott fel és szállítottat el a Balaton mellett lévő állomásokról. Ezen kimutatás szerint 1870—1880-ig a forgalom a következő:

Állomás	Év									
	1870	1871	1872	1873	1874	1875	1876	1877	1878	1879
	m é t e r m á s a									
Keszthely	23,1	64,3	18,0	5,0	15,0	27,5	19,3	0,2	3,0	0,2
Boglár	144,3	73,0	26,0	46,1	88,0	62,0	119,3	31,0	22,1	9,0
Szántód	56,0	33,2	7,0	4,0	18,1	68,2	21,3	4,1	22,0	6,0
Siófok	40,2	12,3	14,0	6,7	27,1	50,0	28,3	8,1	22,0	22,0
Lepsény	35,0	26,4	7,1	—	45,1	29,0	35,1	28,7	11,3	12,7
Összesen	300,1	209,8	74,1	62,7	193,0	198,7	223,8	73,3	81,3	50,1

*) Lásd Kriesch János: „Halaink és haltenyésztésünk” című munkáját.

beállított a Kerettyék portájára, az igaz, hogy nem a legjobbkor, mert a nagyságos úr épen rosz kedvében volt, mikor bejelentették nála, hogy a Náthán óhajtaná tiszteletét tenni.

— Mondd meg neki — szólt bosszúsán, — hogy nem vagyok itthon!

Csakhogy Náthán ekkor már a szobában bókolt, aláztos hajlongások között közeledve a nagyságos úr felé.

— Zinzenkopf Náthán — förmedt rá a házi úr — ez több mint . . .

— Szentelenség! akarja mondani a nagyságos úr! — vágott közbe a „váltók embere” — De khérem tessék csak engem meghallgatni.

— Már mondtam, hogy most nem érek rá!

— De khérem alásan, én meg nem érek rá más-kor jönni! — válaszolt egész közönynyel a kellemetlen vendég, miközben otthonias kényelemmel ereszkedett bele egyik közeli fautenibe.

Muki megvetőleg mérte végig a tolakodót, azután ugy fél vállról oda szólt hozzá, hogy:

— Náthán, beszéljünk röviden. Ugy is tudom ennek a szokatlan látogatásnak célját.

— Annál jobb, ha tudja nagyságos úr, legalább hamarabb végezzünk.

— Váltóm a mai nap lejártak — fanyalgott a jelölt úr, miközben erős füstfelleggel fűjt szivarjából a levegőbe — miután azonban jelenleg nincs oly összeg rendelkezésem alatt, hogy fizethetnék, azokat prolon-gálni fogjuk s aratás után kifizetek mindent az utolsó garasig.

— Engedelmet khérek, én aratásig nem várhatok!

— Én meg most nem fizetek!

— Hanem tudja mit a nagyságos úr? — kezdé egy hosszabb pauza után Náthán — mondok én valamit.

— Nos?

— Hogy ne mondják, hogy a Zinzenkopf Náthán rosz ember, hát . . .

— Jól van jól, csak a dologra!

— Hát csak azt akarom mondani khérem alásan, hogy nagyon kár volna, ha a nagyságos uraság eltemetné magát ebben a mi hitvány kis falunkban. Olyan okos embernek mint a nagyságos úr, ki oly gyönyörű „dic-

A számsor első és utolsó összegét egybehasonlítva, a halállomány óriási mérvű apadására következtethet-nénk, a mennyiben 1879-ben épen egy hatoda szállítta-tott el azon halmennyiségnek, a mely 1870-ben a neve-zett állomásokon feladva lett.

Nem szándékunk ezen adatok hitelességét kétségbe vonni, de az ügy érdekében kénytelenek vagyunk meg-jegyezni, hogy ezen adatok a valóságnál sokkal rosszabb színben tüntetik fel a balatoni halászat ügyét. Egy-magában az a körülmény, hogy az itt kimutatott mennyi-ség csak töredékét képezi tulajdonképen a Balatonból tényleg forgalomba jutó halaknak, — a mennyiben egy jó nagy rész kocsin és póstán szállítatik tova — óva-tosságra int bennünket. De nem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy a halászat eredménye lényegesen függ az időjárástól. Kedvező szél, télen a nagy hideg, nyáron a nagy meleg biztosítja csak a sikert. Ebből magya-rázható egyszersmind az adatok figyelmes megtekintésé-nél okvetlenül szembeötülő rendszertelenség.

Mind a mellett mi is elismerjük, de sőt hangsú-lyozzuk, hogy a Balaton halállománya — főleg a világ-hírű fogás — megfogyott; méltán kérdezhetjük tehát: miért fogyott meg? Ismerjük meg az okokat, a melyek ezt előidézték, mert csak akkor gondolhatunk igazán a javításra.

Mindamyan tudjuk, miként történik a halak sza-porodása. A nőstény, követve ösztönét, felkeresi a neki alkalmas helyet, hol aztán elhullatja petéit, a melyekre ismét az ötöt követő himhal életet hozó tejt fecskendi. Mindez a vízben történik, a hol mindaddig megmarad-nak, míg a napnak heve a petében élő embryót kiszó-lítja az öt körülzáró burokból. A természetet bőven ál-dotta meg az anyahalat ikrával; így egy két éves ká-rásznál 93,700, egy háromfontos pontyul 237,000, sü-gérmel 200,000, rendszeren kitejőldött csukánál pedig 100,000 drb tojást számláltak meg; de van is szükség ily roppant számú petére, hisz a hal természetes elsza-porodását maga a természet nehezíti első sorban; a kultura pedig majdnem lehetetlenné teszi.

Vegyük csak figyelembe, mily tökéletlen az ivási processzus; mily csekély részét érheti a himhal teje. Azok, a melyek mégis bírják a fejlődés ezen első felté-telét, ki vannak téve az állatvilágban előforduló min-denféle ellenségnek. Számatalan rovar, madár, kisebb és nagyobb emlős állatnak képezik kedvenc táplálékát e peték; — de sőt maga a himhal is szívesen falja fel az ikrákat közvetlenül a megtermékenyítés után.

A petébe zárt embryó nyugodt és egyenes hő-mérsékletű vizet kíván tovább fejlődéséhez — de vajjon hány esetben teljesül ezen létfeltétel? Hisz a legkisebb szellő hullámcsapást okoz, mely elég erős arra, hogy a legtöbbszőr közel a parthoz lerakott ikrákat, sőt magát a kikelt halmagzatot a part szélére, a szárazra verje, vagy a melyekre helyezett petéket iszap-réteggel vonja be, mely ismét az által válik végzetessé, hogy megfosztja az embryót mindnyájunk közös fentartó elemétől, a levegőtől.

De menjünk tovább; tapasztalat bizonyítja, hogy a hal ivásának befejezése után elgyengül, húsa petyhűd, élvezhatlen lesz, s egészségét csak több hét múlva nyeri vissza teljesen; ivását megelőzőleg s még jobban az ivás ideje alatt annyira vak lesz, hogy az, ki ilyenkor halász, soha üresen nem tér vissza, — annyival is in-kább, mert a legtöbb halfaj ilyenkor seregben szokott járni.

Nyerészkedési vágy, mely a rabló halászt tetteiben vezérli, ilyenkor üzheti legnagyobb sikerrel káros mes-teriségét és él is az alkalommal mindenütt, hol a törvény szigora a halat védelem alá nem veszi.

Az elmondottakból kitétnik, mily nagy szüksége van a halmak ivási ideje alatt, sőt azután is egyideig a

tion“ tudja csinálni, a fővárosban a helye, ott még valami nagy hivatalt is kaphat, ha akarja. Én majd elgazzdalkodom itt a lakatombi urodalomban, fizetek a nagyságos urnak évenként nyolcezer forint árendát, ebből három ezret elküldök Pestre, a többivel meg az adósságot törlesztjük úgy, hogy mire lejár az árenda, a nagyságos uraság egészen kitisztul ebből a kis bajból, mibe az „alkotmány“ miatt bonyolodott.

Csakugyan ugy lön, mint Náthán tervezte. Muki még azon a héten a fővárosba tette át lakását. Zinzen-kopf Náthán pedig befészkelte magát a lakatombi kas-télyba, hogy soha többé ki se költözzék onnét.

Mert hát — a mint ezt Náthán előre és igen jól tudta, a nagyságos uraságnak az a háromezer forint árenda, mit fertályonként kapott hazulról, sehogy sem volt elég, meg kellett azt toldani mindig, majd megegy-szer annyival. S Náthán ezt nagyon természetesenek találta, mert azt már csak minden bolond ember tudja, hogy Pesten nem lehet úgy élni, mint Lakatombban. Segített is szívesen a nagyságos uron mikor csak kellett s Mukinak mindössze annyi fáradságába került ez a finánciális operáció, hogy haza csak annyit irt: „Pénz k e l l !” s már harmadnap kezei között volt a kívánt összeg.

És így ment ez évről évre mindaddig, míg nem egyik reggel a törvényszéki hivatalszolga egy „írást“ kézbesített a lakatombi uraságnak, melyen olyanforma dolgok voltak olvashatók, hogy: „Rendes keresete Zinzenkopf Náthán bérlő, lakatombi lakósnak, Rekettye János földbirtokos, budapesti lakós ellen, hetvenötezer forint s járulékaí iránt.“ —

Ennek a bolondos írka-firkának azután az lett a következménye, hogy úgy körülbelül félv mulva dobra került a lakatombi urodalom. Zinzenkopf Mátyás fész-kele oda magát s most ő élvezi a nép változó kegyeít oly annyira, hogy az idei képviselő választásoknál már fél is léptették s bizonyára megis választották volna, ha a gróf elő nem áll azzal az ostoba a n t i s e m i t a programmal.

No de azért Muki sem zugalódhatik sorsára. Beju-tott ő is az ország házba — Náthán jóslata teljesült: kapott hivatalt még pedig nagyot: diurnista — a Sándor-utcai „palotában“! —

nyugalomra. Mily óriási veszteség éri tehát a halászatot az ilyenkor fogás által, átláthatjuk, ha figyelembe vesz-zük, hogy nem csak az anyahal, hanem egész genera-ció megy ilyenkor tönkre!

(Vége köv.)

Zalamegyének

az engedélyhez kötött iparágakra vonatkozó sza-bályrendeletei.

S z a b á l y r e n d e l e t

a fogadó, vendéglő, koresma, sörház, pálinkamérés, kávé-ház és kávémérés iparokról.

A) Általános rész.

1. Fogadó, vendéglő, koresma, sörház, pálinkamé-rés, kávéház, vagy kávémérés üzlet nyithatására enge-délyt nem nyerhet az:

a) a ki nyereségvényből elkövetett büntetért vagy vétségért büntetve volt;

b) az, a ki bordélyházat tart.

2. §. A vendégek szolgálatára kifogástalan előltű egyének alkalmazandók.

3. §. Ezen üzletek állandóan rendőrhatalósági ellen-őrzés és vizsgálat alatt állanak.

Az üzlettulajdonos köteles megengedni, hogy a magát kellően igazolt hatósági közeg bármikor meggyő-ződést szerezzen magának arról, hogy e szabályrendelet intézkedései megtartatnak.

B) Fogadók.

4. §. A ki fogadót tart, köteles minden szobában a szobáért fizetendő árt feltüntetni és a hatóságilag lát-tamozott árszabályt kifüggesztve tartani.

Ezek az árak maximum gyanánt tekintendők, ezeknél többet felszámítani nem szabad.

5. §. A fogadós tartozik arra felügyelni, hogy helyiségei tiszták és egészségesek legyenek; gondosko-dik továbbá arról, hogy cselédjei előékenyek legyenek és egyáltalában, hogy a fennálló rendőri szabályok meg-tartassanak.

6. §. A fogadós gondoskodik arról, hogy a ven-dégszobák jó zárrakkal legyenek ellátva.

C) Vendéglők, koresmak és sörházak.

7. §. Vendéglő, koresma és sörház nem nyitható templomok, iskolák, kórházak és oly középületek szomszéd-ságában, a melyeknek kellő használata ez üzletek zaja által akadályoztatnék, továbbá oly helyeken és utcákban, a hol azok nyitását az iparhatóság az iparhatósági megbízottak meghallgatása után közbiztonsági vagy közérkölesiségi szempontból károsnak találja.

8. §. Fogadók, vendéglők, koresmak és sörházak városokban, nevezetesen: Zala-Egerszeg, Sümeg, Tapol-cza, Szent-Gróth, Keszthely, Csáktornya, Perlak, Lete-nyec, és Lendván ápril 1-től okt. 1-ig esti 11 óraker, okt. 1-től ápr. 1-ig esti 10 óraker; falukon pedig az említett nyári hónapokban esti 10 és a téli hónapokban 9 óraker bezáradók, mely időn túl a zene és zajos mulatás ezen helyeken tiltatik.

Az iparhatóság a fogadók, vendéglők, koresmak és sörházakra nézve a záróra meghosszabbítását kivéte-les esetekben engedélyezheti.

D) Pálinkamérés.

9. §. Pálinkamérés nem nyitható templomok, isko-lák, kórházak és oly középületek szomszéd-ságában, a melyeknek kellő használata ez üzletek zaja által akadályoztatnék, továbbá oly helyeken és utcákban, a hol azok nyitását az iparhatóság az iparhatósági meg-bízottak meghallgatása után közbiztonsági vagy közérkölesiségi szempontból károsnak találja.

10. §. A pálinkamérések este 8 óraker bezáran-dók és április 1-től szeptember hó 30-ig reggeli 6 óra előtt, október hó 1-től március hó 31-ig pedig reggeli 7 óra előtt ki nem nyithatók.

11. §. Pálinkamérésekben a zenélés tilos.

E) Kávéházak.

12. §. Kávéháznak az az üzlet tekintetik: a) a melyben kávé, tea, csokoládé, kíméresi enge-dély tárgyát nem képező szeszes italok, húsító italok és ezekhez szükséges nedvek, fagyalt és végre az elő-sorolt cikkekkal fogyasztani szokott sütemények állandóan kaphatók;

b) a melyben legalább 1 tekeasztal állandóan a a közönség rendelkezésére áll.

13. §. Kávéházak nem nyithatók templomok, isko-lák, kórházak és oly középületek szomszéd-ságában, a melyeknek kellő használata ez üzletek zaja által akadályoztatnék; továbbá oly helyeken és utcákban, a hol azok nyitását az iparhatóság az iparhatósági megbízot-tak meghallgatása után közbiztonsági vagy közérkölesiségi szempontból károsnak találja.

14. §. Kávéházak éjjeli 12 óráig nyitva tarthatók. Ezekben a zenélés csak a délutáni órákban van meg-gedve.

F) Kávémérések.

15. Kávémérésnek az az üzlet tekintetik, a mely-ben kávé, tej, tea és csokoládé és az ezekhez való sütemények kaphatók.

16. Kávémérések nem nyithatók templomok, iskolák, kórházak és oly középületek szomszéd-ságában, a mely-lyeknek kellő használata ez üzletek zaja által akadályoztatnék; továbbá oly helyeken és utcákban, a hol azok nyitását az iparhatóság az iparhatósági megbízottak meghallgatása után közbiztonsági vagy közérkölesiségi szempontból károsnak találja.

17. §. Kávémérésekben tekeasztalok felállítása, kártyázás és minden egyéb játék tilos.

18. §. A kávémérés 9 óraker bezárandó és reggel 6 óra előtt ki nem nyitható.

Ezen idő alatt a kávémérő vendéget még zárt ajtó mögött sem szolgálhat ki.

G) Büntető határozatok.

19. §. Az a fogadós, vendéglős, koresmáros, sör-háztulajdonos, pálinkamérő, kávéházas vagy kávémérő,

a ki üzletében erkölcstelen életű egyéneket alkalmaz (2. §.); avagy helyiségeit tisztán és egészségesen nem tartja: — a rendőrhatalóság által 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, ismétlés esetén ezenfelül 5 napig terjedhető elzárással büntetendő.

20. §. Az a fogadó, vendéglős, kocsmáros, sörház tulajdonos, pálinkamérő, kávéházas és kávémérő, a ki üzletét az ezen szabályrendeletben megállapított zárórán túl nyitva tartja, az 1879. XL. t. c. 74. §-a értelmében a rendőrhatalóság által 50 frtig, visszaesés esetében 200 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

21. §. Az a fogadó, a ki helyiségeiben árszabályt kifüggesztve nem tart, vagy ezen árszabályt megszegi, az 1884. XVII. t. c. 156. §. b) pontja értelmében az iparhatóság által ötven forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

22. §. Az a kávémérő, a ki üzletében tekeasztalt tart, vagy ott kártyázást vagy egyéb játékot megenged, az iparhatóság által 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, ismétlés esetén ezen felül 5 napig terjedhető elzárással büntetendő.

H) Zárhatózat.

23. §. Azok, a kik fogadót, vendéglőt, kocsmát, sörházat, pálinkamérést kávéházat vagy kávémerést — az 1884. október 1-je előtt szerzett jogosítvány alapján tartanak: üzleteik gyakorlásánál a jelen szabályrendelet határozatait szintén meg kell tartani kötelesek.

Jelen szabályrendelet 8. §. életbe lépése után a kocsmáit zárórák meghatározásáról 1881. évi 14854. sz. a. alkotott megyei szabályrendelet hatályon kívül helyeztetik.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Városunknak rendezett tanácsú várossá való átalakítása tárgyában a megye törvényhatósága által a m. kir. belügyminiszteriumhoz pártolólag felterjesztett kérvény pótálás eszközése végett visszaküldött. Ugyanis az adófizetők közt, akik t. i. az átalakítást óhajtkák, a város is szerepel a városi bírtokok után fizetendő évi adóval, amely kifogásoltatott. E hiány — mint biztos forrásból értesülünk — már is pótoltatott azáltal, hogy újból többen írták alá az átalakítást kérelmező folyamodványt úgy, hogy a kívánt adómenyiség már is be van töltve.

A keszthelyi gazdasági tanintézet új igazgatója. A földmívelés, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter Deiningner Imre magyar-óvári gazdasági akadémiai tanárt ideiglenes minőségben a keszthelyi gazd. tanintézet igazgatójává nevezte ki.

A nagykanizsai társaskör évi rendes közgyűlését f. hó 5-én tartotta, melynek egyik fő tárgyát a kör tisztviselőinek s a választmányának megválasztása képezte. A választás eredménye a következő: Tóttóssy Béla elnök, Somsich Lőrinc alelnök, dr. Neisiedler Antal titkár, dr. Tripammer Rezső ügyész, Veber Károly ház-nagy, Erel István könyvtárnok. — A számvizsgáló bizottság tagjai: gr. Hugonnay Kálmán, Schmiéd Frigyes, Simon Gábor. — Választmányi tagok: Gulyás Jenő, Gózonny Sándor, dr. Horváth Ferenc, báró Normann Agoston, Erdődy Lajos, Clement Lipót, dr. Szukits Nándor, Hauser János, Sebestyén Lajos, Danscha Otto.

Miniszteri elismerés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter az alsó-lendvai takarékpénztár igazgatóságának, ugyszintén azon alsó-lendvai lakosoknak, kik az ottani polgári fiúiskola céljaira több éven át jótékony adományokat tettek, a zalamegyei kir. tanfelügyelőség útján elismerését nyilvánította.

A zalaegerszegi Cassinónak f. évi október 12-re hirdetett közgyűlése kellő számu tagok hiányában megtartható nem lévén, a közgyűlés újabb határidejéül okt. 23-a d. u. 5 óra tűzetett ki a cassinó termében azon figyelemzetés mellett, miszerint ezen gyűlésen megjelennők az alapszabályok értelmében határozatképesek lesznek.

Meghívó. A zalaegerszegi iparos ifjak önképző és betegsegélyző egylete fele részben saját könyvtára és a szabadságharc szobor alap javára f. évi október hó 25-én az „Arany Bárány” nagytermében zátkörü táncvigalmat rendez. Kezdeté 8 órakor. Belépti díj 60 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és a „Zalamegye” című lapban nyugtáztatnak.

A zalaegerszegi községi iskolaszék f. hó 11-én tartott ülésén a lemondás folytán üresedésbe jött népiszkolai igazgatói állásra Paukovich György községi népiszkolai tanító urat, az elemi iskolai tantestületnek az iskolaszéknél képviselőjét, választotta meg egyhangulag. Együttal az igazgatói állásról lemondott Weisz Joel urnak, az arany érdemkereszt tulajdonosának, igazgatói minőségben tíz éven keresztül teljesített buzgó s fáradhatlan működéséért jegyzőkönyvileg köszönetet szavazott.

A balatoni halászat érdekében — mint annak idején jeleztük — Balatonfüreden július hó 20-án értekezlet volt, melyen egy bizottság küldetett ki ama feladattal, hogy egy emlékiratban fejtsse ki az okokat, melyek a hal állományának szembetűnő csökkenését okozták, egyuttal adjon véleményes jelentést a tekintetben, mint lehetne a létező bajokat gyökeresen gyógyítani s a nemzetgazdasági tekintetben oly nagy fontossággal bíró haltenyésztést elősegíteni. A bizottság — melynek elnökévé ifjú gróf Széchenyi Imre, jegyzőjévé dr. Sziklay János, tagjaivá báró Puteáni Géza, Szalay Imre és Landgrat János kir. halászat felügyelő választottak — megbízásának derekasan megfelelve, az emlékiratot már is elkészítette. Ezen oly fontos ügyben megyénk közönsége közvetlenül is érdekelve lévén, a kiváló gondnal és szakértelemmel készített emlékiratot lapunk más helyén egész terjedelmében közöljük; a beféjező részt a jövő számban hozzuk.

Véglegesítés. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Illy József keszthelyi községi polgári iskolai rendes tanítót, jelen állásában véglegesítette.

Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Zsámmár Lajos okleveles középiskolai tanárt,

a keszthelyi polgári iskola segédtanítóját, a löcsei állami főreáliskolához rendes tanárrá nevezte ki.

A megyei összes utfelügyelő tag urakhoz az alispáni hivatal a computusok foganatosítása tárgyában a következő iratot intézte: „A megyei közmunka és utépítészeti ügy kezelésére nézve a megye határozata által megállapított évi lezárási határidő f. évi október hó végével letelvé, ez érdemben a közmunka computusnak az egyes községekkel járasonként f. évi október hó 19-től október hó 29-ig bezárólag leendő megtartását ezennel elrendelem, mely határidőn belül a computus az összes járási székhelyeken, a megye által választott s általam külön felkért járási utfelügyelő taguraknak, továbbá a kir. építészeti hivatal kiküldött tagjának, a járási szolgabíróknak, valamint az illető utbiztosok és községi előjáróknak közbenjöttével a következő kifizött határnapokon fog megtartani u. m: Nagy-Kanizsán és N.-Kanizsa városában október hó 19-én, Keszthelyen 20-án, Tapolezán 21-én, Sümegen és Zala-Egerszegén 23-án, Paesán és Csáktornyan 25-én, Nován és Perlakon 27-én, Letenyén 28-án, Alsó-Lendván 29-én. Részemről kiváló súlyt fektetvén arra, hogy ezen megtartandó járási computusok eredménye lehetőleg magában foglalja egyfelől annak igazolását, vajjon a letelt közmunka évben foganatosított utépítési eredmény és az annak eszközzésére hivatott közegek tevékenységi szorgalma és sikere kielégítő-e, avagy nem történt-e e részben a közlekedés érdekét sértő indokolatlan hátramaradás? valamint hogy másfelől ezen computusoknak az egyes járási vidéki közfoglalmi és közlekedési legfőbb érdekei megvitására igen cél-szerű alkalma használtassék fel azon teendők és munkálatok megállapítására és javaslatba hozatalára is, melyek az illető járásnak indokolt közlekedési szükségéhez képest az ezen computusok alapján összeállítandó 1885. évi megyei közmunka beosztásnak és utépítészeti költségeloirányzatnak tervezetbe felveendőik volnának: — e kettős cél valószínűsítés tekintetéből bizalmas teljes tisztelettel fordulok Urasághozhoz, mint megválasztott járási utfelügyelőhöz azon felkéréssel, hogy az érintett járási computus sikeres megtartásához nagybecsű részvételével járulni és hathatós közreműködése által annak fentebb jelzett közhasznú célja elérését mindkét irányban biztosítani sziveskedjék.”

Portomentes levezési lapok. A hivatalos levelezés könnyítése céljából a portomentes hatóságok és hivatalok számára f. hó 15-étől kezdve portomentes (egyszerű és válaszlapos) levelező lapok bocsátottak forgalomba. Ezen levelező lapok, melyek használatánál ugyanazon szempontok mérővadók, mint a portomentes egyéb levelezésnél, a postahivataloknál 10 darabonként árusítatnak és pedig az egyszerűek 10 darabonként 2 kr-ával, a válaszlaposak ellenben 4 kr-ával.

Megegyi bizottsági tagok pótválasztása. A törvényhatósági bizottság választott tagjai sorába a jelen év folyamán üresedésbe jött tagsági helyeknek pótválasztás útján leendő betöltésére határidőül f. évi december hó 4-ik napja van kitűzve.

Az iparhatósági megbízottak választása. Az ipartörvény 169. §-a értelmében minden elsőfokú iparhatóság mellé 20 iparhatósági megbízott választandó. Ha azonban az elsőfokú iparhatóság székhelyén 100 iparosnál több nem lakik, csak 10 iparhatósági megbízott választatik. — A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter elrendelvé a választásokat, a választásia képesítő adóminimumot, valamint az egyes iparhatóságok területén választandó megbízottak számát megyénk következőleg állapította meg: Nagy-Kanizsa rendezett tanácsú városában és a szolgabírósg területén, hol az iparosok száma 438, az iparhatósági megbízottak választására megállapított adóminimum 20 frt, a választandó iparhatósági megbízottak száma 40. A zalaegerszegi szolgabírósg területén az iparosok száma 225, adóminimum 10 frt, választandók száma 20. A csáktornyai szolgabírósg területén az iparosok száma 194, választási adóminimum 10 frt, választandó 20 tag. Az alsó-lendvai szolgabírósg területén az összeirt iparosok száma 68, adóminimum 5 frt, választandó 10 tag. A tapolezai szolgabírósg területén összeirt iparosok száma 205, adóminimum 10 frt, választandó 20 tag. A keszthelyi szolgabírósg területén az iparosok száma 186, adóminimum 15 frt, választandó 20 tag. A sümegi szolgabírósg területén az iparosok száma 194, adóminimum 8 frt, választandó 20 tag. A perlaki szolgabírósg területén az iparosok száma 55, az adóminimum 5 frt, a választandó tagok száma 10.

Szeszes italok áldozata. Özvegy Ternovecz Lukácsné szül. Pongrácz Anna alsó-mihályveczi lakos f. hó 5-én délelőtt hirtelen elhalt. A teljesített orvosi hullaemelés és vizsgálat tanúsága szerint a nagy mennyiségű szeszes italt élvező 75 éves koldusno agyuta következtében hunyt el.

Vizbefűt. Vuigrines István kottorai lakos 2 éves Márton fia f. hó 10-én d. u. 5 órakor a ház előtt elvonnul s az esőzés következtében akkor vízzel telt árokba fult. A megejtett vizsgálat adatai szerint a gyermek játszás közben esuszott az árokba. A szerencsétlenségről a gyermeknek anyja — a ki egyedül beteg feküdt a szobában — csak akkor értesült, midőn holt gyermekét hozzá bevitték.

Az építő iparosok téli tanfolyama. Az állami közép ipartanodában a télen szünetelő iparosok, kőművesek, ácsok és kőfaragók számára rendezett tanfolyam f. évi november hó 3-ik napján fog megnyitani. — A tanfolyam négy téli félévre terjed s évenként nov. hó elejétől március hó végéig tart. E tanfolyamon az illető építő iparosok rendszeres szakkiképzést és annak sikeres bevégezése után végbizonnyítványt nyernek. Tanulókat felvételnél a 14-ik életévüket betöltött azon kőműves-, ács és kőfaragó gédek, a kik folyékonyan olvasni, írni és számolni tudnak s legalább egy évig a gyakorlatban működtek. A felvételre jelentkezők erkölcsi bizonyítványt, továbbá főnökeiktől igazolványt tartoznak előmutatni arról, hogy mennyi idő óta működnek a gyakorlatban és melyik szakban dolgoznak. A beiratások az intézet helyiségében (VIII. kerület, Bodzafa

utca 28. sz.) már folyamatban vannak és e hó végéig tartatnak.

Mezőgazdaság állapotai megyénkben. A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium állandó gazd. tudósítói f. hó 1-től 15-ig beérkezett jelentések szerint a kanizsai járásban a szántás és vetés kedvező időjárás mellett folyamatban, itt-ott már látható zöld vetés is, a repace igen szép, a tengeri szedés megkezdődött, az eredmény nagyon különböző, a burgonya és répa apró maradt; a szőlő sokat romlott, a bor nemcsak kevés, de rosz is lesz; a letenyei és perlaki járásokban az őszi vetése még folyamatban van, a tengeri kitérő, míg a burgonya csak közepes termést hozott; a köles jól sikerült, ellenben a hajdina termést az egér elpusztította; a takarmány kevés, a legelő jó, szilva kevés, de alma és dió sok lett; a szüret minőségére jó, de csekély termést nyújtott; a paesai, keszthelyi, tapolezai és egerszegi járásban a vetési munkálatok még folyamatban vannak, sok helyen már igen szépen ki is kelt a vetés; a burgonya és tengeri közepes, néhol közepes aluli termést hozott; a bor minőségére jobb lesz a tavalinál, de mennyiségre még annál is kevesebb; a legelő jó.

Meteorológiai észleletek Csáktornayról. a) *Augusztus hónapról.* Közép légnyomás: 747.2 mm., legnagyobb légnyomás: 751.3 mm., legkisebb légnyomás 735.6 mm. Közép hőmérséklet 19.4 fok Celsius, legnagyobb hőmérséklet 31.1°C., legkisebb hőmérséklet 10.1°C. Közép páranymás 11.2 mm. A levegő közép nedvessége százalékokban: 75.7. Közép felhőzet: 3.5. Közép szélerősség 1.3. Észleltetett 92 szél és pedig: északi 35-ör, északkeleti 10, keleti 3, délkeleti 2, déli 27, délnyugati 4, nyugati 7, északnyugati 4-er. Szélesend megfigyeltetett 1-er. — A légköri csapadék havi összege 193.50 mm. *Szeptember hónapról.* Közép légnyomás: 750.0 mm. A legnagyobb légnyomás 756.4 mm., a legkisebb légnyomás 736.9 mm. Közép hőmérséklet 15.9°C., legnagyobb hőmérséklet 26.2°C., legkisebb hőmérséklet 4.6°C. Közép páranymás 10.2 mm. A levegő középnedvessége 77.0. Közép felhőzet 3.2. Közép szélerősség 1.5. Észleltetett 90 szél és pedig: északi 26, északkeleti 13, keleti 7, délkeleti 3, déli 23, délnyugati 5, nyugati 10, északnyugati 3. A csapadék havi összege 40.50 mm.

„Hazánk” történelmi közöny október havi száma megjelent a következő tartalommal: Melzer István Deák Ferenc békekövetsége. — h-r Kossuth, a szónok és író. Gelich Richard István főherceg életéből. Iványi István A tiszai határvilék. — ? — A Makk-féle forgalmi mozgalomról. — ill. Szinney József Komárom 1848—49-ben. Torma Károly Retgegy György emlékiratai. — Tárca: Szalay László levele Szemere Bertalanhoz. Megjelenik havonként egyszer (július és augusztus kivételével). Előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IV. Váci u. 1. sz.

A II. kincsem sorsjátékhoz a m. kir. pénzügyminiszterium az engedélyt megadván, a sorsjáték-bizottság részéről a sorsjegyek kibocsátva lettek. E II. sorsjáték tízezer nyeresémet tartalmaz és pedig I-ső nyeresemény 50,000 frt, II-ik nyeresemény 20,000 frt, III-ik nyeresemény 10,000 frt. A kisorsolás 1885. évi február hó 20-án történik egy kir. közjegyző közbenjárása és a politikai hatóság ellenőrzése mellett. A nyeresemények a hivatalos sorsolási jegyzék megjelenése után és a nyerő sorsjegyek előmutatása, illetőleg visszaadása mellett azonnal kiadatnak. A magyar lovar-egylet kész a nyereseményeket a nyerő esetleges kivánatára 20%-nyi leengedés mellett pénzben is beváltani. *Ily „Kincsem sorsjegyek” lapunk szerkesztőségében is kaphatók.*

(Beküldetett.) Egy orvos, a ki magán tesz kísérletet. Dr. Berey Imbergi (Alsó Ausztria) gyakorló orvos, a Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsaival eszközölt kísérletéről következőket írja: A svájci labdacsokat, melyeket ön hozzám küldött s a melyekkel először is önmagamon tettem kísérletet, a legjobb hatású szernek találtam. — Brandt R. svájci labdacsa a magyarországi gyógyszerésztárkban egy dobozzal 70 kr-ért kaphatók.

Ügyelni kell, hogy minden doboz címlapján megvan-e fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névadására.

Nyilttér)

Van szerencsém a t. c. közönséget értesíteni, hogy az október 119 sz. a. levő házámban

ZÁLOGÜZLETET

nyitottam, melyben mindennemű értékes tárgyra pénzt előlegezek.

Kivánatra magán uton is szolgálatára állók a n. é. közönségnek.

Comin J.

*) E rovat alatt közöltéért felelősséget nem vállal a Szerk.

Felölös szerkesztő s kiadó-tulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

2036 tkv. 1884.

ÁRVERÉSI HIRDTMÉNY.

Az alsó-lendvai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az alsó-lendvai takarékpénztár végrehajtható Takács Péter dömföldi lakos végrehajtást szenvedő elleni 220 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az alsó-lendvai kir. járásbírósg területén levő, Dömföld község határában fekvő, a dömföldi 50. sz. tjkvben I. 1.—8. sor sz. a. felvett ingatlanból 1/4 részben Takács Péter néven álló s az adó alapján 320 frtra becsült ingatlan részekre az árverést 320 frtban ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi november hó 3-ik napján d. e. 10 órakor Dömföld községben a községbíró házában

